

Ταινάρου, ἀκρωτηρίου αὐτῆς, ὡς γνωστόν. Manes δ' ἐλέγοντο λατινιστὶ αἰσκιὰ τῶν θαρόντων, καὶ ἴσως ἦν ἐπιτυχὴς ἢ εἰκασία αὐτοῦ διὰ τοῦτο, καὶ διὰ τὴν παρὰ Ῥωμαίοις θεὰν Μανὰ καὶ τὰ παρόμοια. Περὶ τῆς σχέσεως τῶν ἐκ τῆς ρίζης *μαν* ὀνομάτων εἰς τὰς διαφόρους γλώσσας τοῦ κόσμου, ὡς ἐν τῇ Σκνσκρίτῃ *Μανού*, ἐν τῇ Χαλδαϊκῇ *Μανωά*, ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ *Μηνά*, ἐν τῇ Λυδικῇ καὶ Φρυγικῇ *μάνης*, ἐν τῇ Ἀρμενικῇ *Μανούκ*, καὶ παρ' ἡμῖν *Μανοῦσος*, ἐν τῇ λατινικῇ *manices manilices* κλ. ἴδε Κυριακοῦ Δαμπρύλου πραγματείαν γλωσσολογικὴν ἐν *Πανδώρα* φυλλάδ. 472 καὶ ἐξῆς. Εὐχῆς ἔργον ὁ φιλόπονος κ. Δαμπρύλος νὰ ἐξακολουθῇ δημοσιεύων τὰς καλὰς γλωσσολογικὰς αὐτοῦ ἐρεῖνας, καθόσον εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν αἰ τοιαῦται γνώσεις διατελοῦσιν εἰς λίαν περὶωρισμένον κύκλον.

ΑΘΑΝ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ,
Ἑλληνοδιδ. Ἀριστοπόλεως.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἀξιότιμε κύριε συντάκτα.

Εὐαρεστήθητε νὰ καταχωρίσητε τὰς δύο ἐπομένους ἐν Τηρείᾳ (Θήρᾳ) εὐρεθείσας ἐπιγραφάς, χάριν τῶν περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένων καὶ τῆς ὀρθῆς κατ' ἐμὲ τοῦλάχιστον ὀνομασίας τῆς πόλεως, ἣν καὶ αὐτοὶ οἱ Μωαμεθανοὶ διεφύλαξαν «Τύρα» τὴν πόλιν ὀνομάζοντες.

Α΄.

Ψήφισμα.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακῆς κειμένης ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν, καὶ ἐχοῦσης μῆκος 1 μέτρου καὶ 2½ ἑκατοστῶν, πλάτος 60 καὶ βάθος 50, ὑπάρχει τὸ ἐξῆς ψήφισμα:

Ταδε χρῆσθαι

Τῇ γενεθλίῳ ἡμερᾶ τοῦ κυρίου
.. αὐτοκράτορος καθὼς υπογε-
γραπταὶ ὡς μου κληρονομω-
νται, δίδωμι καταλειπῶ τῇ τῶν
Τειρηνηῶν κατοικίᾳ χρῆ. . . .
.. νομῆς καὶ καρπακκῆς ἀγρο-
ουμένου
κωμηταί, χρωνταί καὶ καρ-
πωνταί αὐτοὺν οὖν τοῖς προ-
γενομένοις, ἐλευσίην καλουμέ-

νω τομῶν κατωτέρῳ καὶ τῶ . .
. . σω, καὶ κερθῶνι καὶ μελλαν-
ομορουντι ποταμῶ καὶ
ρῶσωτσειρα . . . πρὸς τὸ εὐωχει-
σθαι αὐτοὺς καθ' ἕκαστον
ετος τῇ γενεθλίῳ ἡμερᾶ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν αὐτοκράτορος
Καίσαρος, μενοντος αὐτοῦ
ανεξάλλοτριωτου εἰσηγη-
σαμένου τοῦ ψηφίσματος Τρυφῶ-
νος Πετρωνίου βουλευτοῦ
τῆς Ἰπαιπηνῶν Πολέως, καὶ
προνοησαντος τῆς ἀναστα-
σεως τοῦ ἀνδρικῆτος
ἀνασ, στησαντων τὴν βασιν
παρ' ἐαυτῶν ἐλπιδηφόρου Β.
σὺν καὶ τῶ Πάτρι Ἐλπιδηφόρῳ.

Β΄.

Ἐπὶ στήλης περικοσμούσης τὴν στοάν τοῦ αὐτοῦ ναοῦ καὶ ἐχοῦσης μῆκος 1 μετ. καὶ 40 ἑκατ. ἐπιγέγραπται ἡ ἐξῆς:

Ἀγαθὴ τύχη ἐπὶ Πρυτανεῶς Ἀσιτταύρου Ἀχιλλεῖ
Δηνεμειε

Αυρερμολαος Ρουστικου, ἐδωκεν ὑπερ ἀρχῆς διοπι-
στείας

καθὼς ἐδοξε τοῖς Κωμηταῖς Χ διακοσία πεντηκοντα
τα προχωρησαντα εἰς τὴν Τηρεινῶν συντελείαν.

Σμόρνη, 20 Δεκεμβρίου 1871. (1)

Α. Μ. . . .

1) Τὰς ἀνωτέρω δύο ἐπιγραφὰς παραλαβόντες ἐκ τῆς «Ἑμαλθείας», δημοσιεύσαμεν ἀπαραλλάκτως αἰ καὶ ὑποθέτομεν αὐτὰς ἐνιαχοῦ ἐσφαλμένως ἀντιγραφείσας. Ἄγνοοῦμεν ἂν ὑπῆρχε πόλις Τήρεια, ὑπῆρχεν ὁμοίως ἕως ὑψηλῶν ἐν τῇ κατὰ τὴν μικρὰν Ἀσίαν Μυσίᾳ, ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου, οὕτως δὲ ὀνομασθῆν κατ' Εὐστάθιον ἀπὸ τοῦ τηρεῖν τὰ κύκλω. Ἡ Ἰπαιπηνῶν πόλις, περὶ ἧς ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιγραφῇ, ὑπῆρχεν ἐπίσης ἐν τῇ κατὰ Μυσίαν Λυδίᾳ, Ἰπαιπια καλουμένη· ποταμὸν δὲ ἔνοσεϊ τὸν ἐν Λυδίᾳ Κάουτρον μέλανα ἔχοντα τὰ ὕδατα (μελλανομορῶντι, ὡς κακῶς ἐγράφη) καὶ διὰ τοῦτο Καρασοῦ ὀνομασθέντα ἀπὸ τῶν Ὀθωμανῶν. Σ. Π.